

Dosta Sesleniş

– safdeha · 05 Nisan 2016

Sanal dostum nasılsın, seninle yine yazıyorum. Yalnızım. İç sancısı-ah çeken bir haldeyim... Okumak için vaktin olur mu bilmiyorum, uzunca yazdım.

Senin yaşam tarzın bu dünya da başarı ve mutluluk üzerine kurgulu... Senin sorumluluk duyduğun bir tanrın yok, sen o kuralları Şamanizm gibi ölümlü ve geçici bir inanışın içinde arıyorsun. Şu an mutlu olduğunu duyuyorum, ruhunu saran bu yeni heyecanla yaşadığın yeni öğretinin içinde olduğun için mutlusun, biliyorum

Sığındığın bu yer olduğu için dışarıda gelişen acılara gözlerini kapatıyor, kulaklarını tıkıyor, Gördüğün günün yaşanan kötülüklerini bu yaşattığın anlayışın içinde geçer diye teselli buluyorsun. Ama hiç biri maalesef de geçmiyor... İçki içenin sabah uyandığı gibi, her zaman başında ağrılar ve değişmeyen bir dışarı var.

Benim bağılılığım Allah inancı üzerine kurulu, aklımı, kalbimi ve ruhumu onun çizdiği yola göre düzenliyorum. Benim gibi bunu yapan-öğrendiğini samimiyetle yaşayan o kadar az insan var ki... Dışarıda benim gibi yaşayanı göremiyorum. Dışarı, sadece makyajla güzelleşen; çok yenip, israf edip, sporla zindeyim deyip teselli bulan; etrafındaki insanların kendisini mutlu ettiğine inandırılan, hep verdikçe mutlu olan, almak istedikçe uzaklaşan; sadece iyi gün dostu bir çevre. Sen ne kadar yapıcı olma yolunda devam edersen et, hayatında değişen bir şey olmayacak, eğer düzeltmek istediklerin varsa. Çünkü Allah'ın emrettiğinden başka her şey geçici ve ölümlü... Yıllarca bu yolda yürürken, senin dışında ne değişti lütfen söyle, eşin mi değişti, eşin kötü alışkanlıklarını bıraktı mı? Çocuğuna tek bir müdahalede bulunmuyorsun, onu kendi haline bırakıyorsun, elbette her şey yolunda gibi gözüküyor ama o kırılğan bir çiçek daha... Etrafındaki her şeyi görüyor, senin gibi mutluluk oyunu oynuyor sana karşı. İçinde ne var, nasıl bir dünya yaşıyor ruhunda bilmiyorsun. Sana gülüyor, seninle paylaşır gibi yapıyor. Ama içinde başka bir dünya var. O dünyayı bilinciyle ve aklıyla seçemeyecek kadar da dünyayı tanımıyorken, ona rehber olamıyorsun. Onunla lütfen ilgilen. Annene neşe veriyorsun, yanında gülüyorsun. Haftada bir gün görüyorsun, anneciğim diyorsun, o da seviniyor. İhtiyacı olduğu tek ilacını veriyorsun: sevgi... Yaşlılık böyle bir şey işte, hatırlanmak! Biz de oraya doğru gidiyoruz, eğer ömrümüz varsa...

Mutluluk, bu dünyada insanın sahip olmadığı, olamayacağı bir hayal, belki de sığınılan bir liman... Kişi eğer, yaratıcısını bilmezse, ona teslim olmazsa, dışarıda bu şekilde yaşarken ona ihanet ederse, insanında sahip oldukları ona ihanet eder ve acı çektirir.

Mutsuzluğum, yaşadığım ilahi çerçevede kaldığım yalnızlığımdan kaynaklanıyor. Geçici çözümler

peşinde değilim. Çözümler kalıcı olmalı diyorum. Elime aldığım, gözümle gördüğüm ne varsa, kabul ettiğim âleme ait olmalı diyorum. Eğer kabul ettiğim âlemde sonsuz yaşayacaksam, onu bu dünyada sahip olduklarımla tanımalıyım diyorum ki, öldükten sonra aynılarını yaşayabilme de acemi olmayayım. Kalbimde Allah'ın varlığı olduğu içinde mutluyum ama içimde... Dışimde değil, öyle mutsuzum! Sadece bunu paylaşacak bir yerler, kişiler bulamıyorum. İşin özü budur.

Şuna inan, sen benim için değerlisin, özelsin... Aslında benim bu gittiğim yolu tanısaydın... Geçen yıllarını Şamanizm'i anlamak yerine Allah yolunda harcasaydın, hayatında çok kalıcı değişiklikler yaşayacaktın. Üstelik herhangi bir para harcamadan bunu yapacaktın. Sırf yalnız kalmamak için, mutluluk dışarıda diye dünyalık her şeyi boşu boşuna araştırmayacaktın. Dayanacak bir şeyleri ararken, temelinde yine kırılacak-kırılğan bir iklime sahip yerde aramazdın. İstedığın kadar zaman ayır ve bu gibi geçici felsefelerin peşinden gitmeye devam et, bu senin seçimin saygı duyarım. Ama geleceğin nihayet, bir şaşkınlık ve hayal kırıklığı olacaktır, bu gün bunu kabul etmeyeceğini de biliyorum.

Şuna inan, ben pozitif biriyim karamsar değilim de... Senin yaptığın gibi yapıyorum, çünkü yaşamak için çalışmak zorundayım ve dış çevreden kopmam da mümkün değil. Ama durumu idare ediyorum yalnızca, içimde ve kalbimde böyle davrandığım için mutlu da değilim... Güldüğümü görüyorlar, konuştuğumu da... Ama yapmak istediğim ve karşılaşmak istediğim insan modeli bu değil... Sen benim ruhani dünyamı kavrayacak bir modelsin, her ne kadar farklı yerlerde huzur ve mutluluğu arasan da... Sana ihtiyacım var, sen bana ters paralelde yaşayan ama aynı enlemde kalan, benim gibisin... Keşke seni benim anladığım paralelde görebilseydim!

Sevgiyle kal... Lütfen, söylediklerimi düşün. Çünkü mutlu olmanı canı gönülden istiyorum...

Saffet Kuramaz